

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. P. Pavli Laymann è Societate I: Theologiae Moralis
Compendiv[m] absolutissimum et in quinq[ue] libros
partitum**

Laymann, Paul

Moguntiae

Cap. 1. Quid Excommunicatio & quotuplex.

urn:nbn:de:hbz:466:1-40716

PARS SECVNDA.

De Censura Excommunicationis.

CAP. I.

Quid sit Excommunicatio, & quotuplex?

Excommunicationis nomen, si absolute proficiatur accipi solet pro maiore; qua aliquis propter contumaciam ab Ecclesie communione separatur: Minor solum secundum quid priuat usu sacramentorum. Passiua Maior Excomm. habet fundamentum in verbis Christi Matt. 18. Si Ecclesiam non audierit, & in Apost. 1. Tim. 1. qui quosdam tradidit Sathanae.

Triplex est Communio fidelium: Merè interna, (consistit in fide ac charitate, per quam fideles inter se & cum Christo mysticè copulantur. Ratione cuius vnionis vnus pro altero o a e potest.) Puri è externa (consistit in conuicta & Colloquio, commercijs fidelium) Media siue mixta, (quæ in exterioribus Actionibus vel Cæremonijs existens, interior em spiritualem fructum, ex propria institutione continet. Huc spectat vsus actiuus & passiuus sacramentorum, Ecclesie suffragia, quæ in sacrificio, alijsque publicis officijs ad Deum pro vniuersa Ecclesia funduntur: Item Satisfactiones Christi & Sanctorum, quæ ex communi Ecclesie Thesaurò per indulgentias fidelibus iustis applicantur: Cum enim Ecclesia visibilis sit, ideo communicatio ista seu applicatio communium orationum & satisfactionum per sensibilem actionem fieri debet.

- 3 Ecclesia neminem priuare potest communionem fidelium merè interna, quæ est per Fidem ac Charitatem, quippe quibus nemo inuitus spoliatur, Charitas potest esse in excommunicato, si deponatur contumacia ante absolutionem conteratur.
- 4 Pro Excommunicatis licitum est orare priuatim intentione, etiam in memento Missæ. Nam huiusmodi actiones siue opera pia cuiusque operantis propria sunt, idè ad ipsius liberam applicationem, & non ad Ecclesiæ dispensationem pertinent.
- 5 Ecclesia per Excommunicationem priuat bonum communibus suffragijs, vlti Sacramentorum fidelium conuictu. Ratio, quia quæuis Respub. potestatem habet subditum rebellem à reliquorum uiuium consortio excludendi: Et gò etiam ad Ecclesiam vt Rempub. perfectissimam, id pertinet, vt subditos sibi noxios à fidelium Communionem separet: ut non alios inficiant, tum vt sic magis pud facti, citius reuertantur. Idque facit Ecclesia non secundum internam communicationem, quæ est per fidem, sed secundum externam communicationem spiritualium bonorum, ex Ecclesiæ voluntate & dispensatione priuatum communicationem.
- 6 Excommunicatio est pœna, qua nulla maius Ecclesia est: quare ad eam non deueniendum, posteaquam monitionibus nihil obtineri possit, ne ipses affulgeat, cuius fructus ad reum emendandum vel saltem bonum publicum promouendum.
- NB. Communitas Collectiuè excommunicari non potest, nisi omnes ac singuli culpabiles. Nam excommunicationis pœna hominem priuet spiritualibus bonis, quæ ad animum propriè pertinent, infligi ea non debet, nisi ob propriam grauem culpam.

Anathema ab excommunicatione Essentialiter
non differt. Dicitur enim *αἰὶν δευα* quasi separatio a-
licuius ab Ecclesia, ratinquam maledicti & Exe-
crandi. Hæc vox Anathema adhibetur & vsurpatur inter-
dum ad significandas accidentales solemnitates &
ceremonias adhiberi solitas in Excommunicatione,
videlicet vt 12. Episcopum Presbyteri circumstant,
qui lucernas ardentes in manibus teneant, casque in
terram proijciant, & conculcent in detestationem
excommunicati.

C A P. II.

De Effectibus Excommunicationis.

Primus Effectus est. Excommunicato sacramenta
suscipere non licet; validè tamen ea suscipit, exce-
ptis sacramentis pœnitentiæ. Excusat tamen pericu-
lum mortis, infamiæ, scandali, &c. quia lex & Censu-
ra Ecclesiastica non obligat cum tanta seueritate.

Secundus Effectus. Excommunicatus priuatur
communibus Ecclesiæ suffragijs & satisfactoriis.
Ratio, quia horum spiritualium bonorum Ecclesia
vel Domina est, vel dispensatrix, vt proinde ea indi-
gnis & contumacibus denegare possit ob maius bo-
nũ publicũ tum ipsorummet excommunicatorũ.

NB. Excommunicatus non peccat emanendo è
Missa die festo, nec tenetur se disponere, quia ea di-
spositio est valde remota.

Excommunicatus, per quem stat quominus absol-
uatur, videtur peccare contra Ecclesiasticum præce-
ptũ, quando in Paschate se disponere negligit ad per-
cipienda Sacramenta Pœnitentiæ, atq; Eucharistiæ.
Ratio, quia illa præcepta per se obligant ad mundandã
animam, & consequenter ad tollenda vincula tum